

En aquesta secció només es publicaran les cartes que vagin acompanyades d'una completa identificació de l'autor (nom, adreça, DNI i telèfon, si fa al cas), tot i que, si es demana, és possible la firma sota pseudònim o inicials. SEGRE no tornarà els originals i si la seua extensió passa de 20 línies (1.200 caràcters), es reserva el dret de resumir-los.

Els immigrants

Sr. Director:

Em dic Miguel Trujillo Domínguez i l'objectiu d'aquesta carta és tocar el problema de l'emigració de països del nord de l'Àfrica i que l'esmentat problema ens incumbeix tan de prop. Problema que qui més el nota per la seva proximitat són Itàlia, Grècia i també Espanya, però amb el vaixell arribat a València amb gairebé 650 persones acollides pel govern Espanyol, havent estat rebutjats pels dos països abans citats –tal vegada per estar farts de rebre migrants–, per descomptat que la nostra sensibilitat ha augmentat, com si aquest problema fos nou.

Fa diverses dècades que l'esmentat problema es repeteix, es traslladen els esmentats emigrants en pasteres, en moren milers i milers al fons del mar per culpa de les màfies que els cobren uns diners que no tenen per poder fer l'esmentat trasllat, deixant-los a la deriva en alta mar en pasteres que no compleixen les mínimes condicions. Senyors, l'esmentat problema ha de ser afrontat per la Comunitat Europea i no només pels països fronterers, perquè pot repetir-se el cas que aquests no es vulguin fer responsables i es neuguin a rebre vaixells o pasteres d'emigrants que moren a alta mar en comprovar que els nostres socis europeus ens donen l'esquena. Així que a aquest problema se li ha de donar immediata solució.

Dit això, que no ens podem permetre més morts al mar, també he de fer referència a l'emigració dels cinquanta i fins a ben entrats els vuitanta. A aquests emigrants d'ara els estaven esperant al port

LA CARTA DEL DIA

1-0 i el que no es diu mai

SR. DIRECTOR:

Si Pedro Sánchez segueix al càrrec aviat no es parlarà de com va ser elegit (recordem que no se'l va votar per ser el salvador, ni un fantàstic candidat, sinó per treure d'una vegada Rajoy i el seu partit prepotent); ningú parla ja que, quan es va plantejar la votació de l'1-0, els polítics independentistes esperaven passar del mig milió de votants i deien, públicament, que si arribaven al milió seria un gran èxit; doncs, queda clar que, malgrat les irregularitats de la votació il·legal per la llei espanyola, es va arribar als 2 milions tot i que la majoria dels votants votaven bastant més com a càstig per a l'home del NO a tot, és a dir, Rajoy, que per qualsevol altra cosa; però això no interessa dir-ho, ni admetre que sempre parlen del mandat del poble català com si hagués estat una votació seriosa i correcta, quan ni era legal ni van votar milions de persones, sinó que va estar plena d'irregularitats per la pressió de la policia, per les coses amagades, etc., i allò que es diu normal i amb control com qualsevol consulta està clar que no va ser-ho, amb la gent pendent de si venia la policia, etc. Crec que és molt relle-

vant, i tampoc no se'n parla, que la senyora Ponsatí va dir fa poc temps que l'1-0 anaven de farol i altres polítics importants del procés també van dir que no estaven preparats per a una independència, que ningú pensava que es podia tirar endavant la DUI, etc., i no ho dic jo, tot està gravat ja sigui premsa, ràdio o TV. Malgrat tot van encoratjar el poble per sortir al carrer, tot i sabent la possibilitat que els trenquessin la cara i encara vam tenir sort que els ultradretans a Catalunya, al començament, estaven adormits, perquè si arriba a ser avui dia les agressions de la policia a la gent no haurien sigut res comparat amb la sang que s'hauria pogut ocasionar, tot i que els catalans som pacífics, però en una massa de gent sempre és impossible preveure què pot passar. Una cosa que tampoc es comenta és perquè volem un president de la Generalitat sense personalitat pròpia, ni vocació de país, i perquè es permet al joc d'estar al servei d'una altra persona, igual que el Sr. Torrent, al servei de fer i dir el que li dicten; no deu interessar que es diguin aquestes coses, però crec que és important que no oblidem els orígens de les coses.

LP

de València gairebé tres mil persones per ajudar-los, com ara metges, psicòlegs voluntaris de Creu Roja per reparar aliments i atendre'ls en tot el necessari –i les esmentades atencions em semblen perfectes i hi estic totalment d'acord, perquè no tenen cap culpa de la seva situació–.

Tanmateix, estem demostrant tenir poca memòria en oblidar-nos dels nostres emigrants, aquells avantpassats no llunyans que eren els nostres avis i pares, que emigraven a l'estranger i al nord d'Espanya

en trens de carbó amb els quals necessitaven tres dies per creuar la Península amb maletes de cartró i de fusta, sense roba, sense diners, amb gana, sense que ningú els donés empara ni els rebés. Venien a treballar en llocs perillosos i malaltissos com mines, túnels i fàbriques de ciment, on molts morien d'accident o malaltia sense haver sortit mai de la seva terra, sense saber idiomes i alguns sense ni tan sols saber llegir, i en molts casos sent tractats de delinqüents i sense cap confiança pel seu aspecte de gana i

de pobresa, encara que només vinguessin a treballar per poder alimentar la seva família. I el més cru és que gairebé tots procedien de regions riques i fèrtils però ocupades per cacics, comtes, marquesos i el règim de la dictadura de Franco.

Així que demano un reconeixement per a aquests emigrants d'avui dia, però també a aquells emigrants que van ser els nostres pares i avis, que tant van ajudar i van patir per enriquir el nostre país i que, potser per ignorància i despreocupació, els tenim completa-

ment oblidats, tant el ciutadà corrent com els nostres governs i polítics. Moltes gràcies.

MIGUEL TRUJILLO DOMÍNGUEZ

Definició de nepotisme

Sr. Director:

El nepotisme és la tendència d'alguns superiors eclesiàstics, bisbes i papes i, per extensió, alguns líders d'altres institucions, per afavorir l'ascensió dels seus familiars a la jerarquia que condueixen, en detriment dels processos de selecció ordinaris, el mèrit i l'interès general. Per extensió, el terme es refereix a una tendència a concedir beneficis a les relacions, o amics propers, independentment del seu valor. A la política, el nepotisme es caracteritza pels favors que un home o una dona al poder mostra a la seva família o amics, independentment del mèrit o les seves habilitats.

La pràctica nepotística pot ser totalment legal o prohibida segons el país o la legislació. A Lleida ha estat nomenat per al càrrec de subdelegat del Govern de Espanya el Sr. José Crespín, que també gaudeix (i en treu usufructes?) del títol de gendre del paer en cap de Lleida, Sr. Àngel Ros.

Això és nepotisme? És il·legal? Copio: "L'ONG Transparency International la compara amb la corrupció. Segons Max Weber, les estructures burocràtiques han de permetre eliminar el nepotisme dels governs tradicionals."

Aquí ho deixo. Penso que està molt clar. Si més no, per a la ciutadania de Lleida que votarem les municipals

ARACELI ROYO GUARDIOLA

Envieu la vostra foto a cercle@segre.com. Podeu trobar-ne una selecció més àmplia a www.segre.com

COL·LABORACIÓ

Auditors per la transparència municipal

ANTONI GÓMEZ

PRESIDENT DEL COL·LEGI DE CENSORS JURATS DE COMPTES DE CATALUNYA (CCJC)

SI BÉ és cert que Catalunya i Castella i Lleó són les comunitats on hi ha un nombre més elevat d'entitats locals que sotmeten els seus comptes a auditoria financera i/o de compliment o legalitat, la realitat és que en termes generals resta un llarg camí per recórrer en la matèria. Ho conclou un estudi impulsat per l'Institut de Censors Jurats de Comptes d'Espanya, que han dut a terme dos professors de la Universitat Politècnica de València i de la Universitat de Granada.

Situem-nos ara en l'àmbit català: aquí, només vuit dels 24 municipis de més de 50.000 habitants faciliten les dades necessàries per a l'elaboració de l'informe, dels quals només quatre afirmen estar subjectes a auditoria financera. Si considerem que una d'aquestes quatre ciutats (Barcelona) resta obligada a l'auditoria com a conseqüència de les seves emissions internacionals de deute públic, admetran que la situació és poc propícia. En àmbit estatal, l'informe palesa que

la despesa auditada per al conjunt dels consistoris espanyols seria només d'un 3,4% del seu total (això sí, prèvia exclusió de l'ajuntament de Barcelona per causa del seu gran pes específic en l'agregat). De forma global, un 75% dels municipis espanyols participants no realitzen ni auditoria financera ni de compliment o legalitat; un 15% du a terme ambdues auditories, el 7% realitza auditories financeres i el 4% només auditories de compliment. Però no és només això. El portal de Rendició de Comptes, que promou el Tribunal de Comptes, indica que només un 65,2% dels municipis espanyols van remetre els comptes de l'exercici 2016 dins de termini. I

encara més: al maig del 2018, més d'un 11% dels ajuntaments tenien pendent la remissió dels seus comptes. La desafecció de la ciutadania en relació amb la cosa pública és perjudicial per a la legitimitat de les institucions. Per evitar-ho, cal una gestió transparent. Però les dades disponibles ens fan veure que encara és necessària molta tasca per assolir aquesta primera fase de la transparència que suposa la revisió externa –això és, l'auditoria financera i de compliment– dels comptes públics locals, perquè la transparència representa el primer estadi en relació amb facilitar una informació econòmica adequada al conjunt de ciutadans, tot i que comprovem que aquesta, a més

d'insuficient, està fragmentada i tampoc és comparable entre administracions homogènies. A tot això ca afegir que els recursos interns dels òrgans d'intervenció dels ajuntaments resulten insuficients per assumir les responsabilitats que hi recauen. Ara bé, la publicació d'un reial decret fa poc més d'un any, regulador del règim jurídic del control intern en les entitats del sector públic local, i que estableix la col·laboració dels auditors privats amb els òrgans d'intervenció local en les actuacions de control financer –amb l'aplicació de tècniques d'auditoria quant a la planificació i execució dels objectius de revisió–, és un pas endavant important.